

Korte (onverwachte) trip naar Zuid-Afrika

Door Nicole Bijen

Baie dankie!

Het was begin januari, de feestdagen net achter de rug, dat mijn zus, stewardess bij KLM, een sms stuurde met de volgende tekst: 'Een reisje naar Zuid-Afrika is zeker geen optie voor jou? Eind januari'. Ik mocht mee voor zo'n 200,- euro, want de vlucht, waarop zij moest werken was nog lang niet vol. Nee, natuurlijk is dat geen optie, dacht ik direct. We zijn hartstikke druk en hoe moet ik opvang regelen voor onze vier kinderen. Toch liet het idee me niet helemaal los. Het was toch wel een heel aantrekkelijk aanbod. Mijn man vond dat als het me heel leuk leek, ik het moest doen, dus trok ik de stoute schoenen aan. Binnen tien minuten was de opvang voor de kinderen geregeld. Wat een luxe!

Anderhalve week later was het zover. Terwijl hier de koudste week van deze winter zich aankondigde, pakte ik zomerjurkjes en slippers in. Hier hartje winter, daar hartje zomer. Na een vlucht van ruim tien uur kwamen we aan in Johannesburg. Hoewel, Zuid-Afrika, en Johannesburg in het bijzonder, niet echt een goede reputatie heeft als het gaat om criminaliteit, heb ik me geen moment onveilig gevoeld. Ik voelde me er zelfs erg thuis. Prachtig land, heerlijk weer, goed eten en aardige mensen. Wel vond ik de gevolgen van de apartheid nog voelbaar, een bepaalde gereserveerdheid van zwarten ten aanzien van blanken. Hoewel ze naast tien andere talen prima Afrikaans (Boeretaal) spreken, doen ze dat niet graag. In eerste instantie spreken ze heel vaak Engels met elkaar om er naarmate het gesprek vordert wat Afrikaans doorheen te gooien. Dat was althans mijn ervaring in Joburg. In bepaalde delen van Zuid-Afrika schijnt het wel de eerste taal te zijn. Een bezoek aan het indrukwekkende en grote apartheidmuseum maakt nog eens goed duidelijk hoe absurd deze periode is geweest. Het is echt nog niet lang geleden dat de apartheid is afgeschaft (1990) en Nelson Mandela vrij kwam. Niet raar dus dat het nog voelbaar is. Iedereen van boven de dertig kan zich immers nog goed herinneren hoe het was.

Net zo indrukwekkend, maar dan veel leuker en vrolijker was de Safari die ik samen met mijn zus heb gemaakt. Dit was het hoogtepunt van de reis. Vanwege de korte duur van onze trip, kozen we voor Pilanesberg in plaats van het bekende Krugerpark. Dat scheelde aanzienlijk in de reistijd en het was minstens zo mooi. Op beide plekken zijn 'the big five' te zien. Mede dankzij onze vriendelijke en ervaren chauffeur werd het een onvergetelijke ervaring. Wat wist hij veel te vertellen. Natuurlijk over de dieren, maar ook over het land. Aangezien we de Safari overdag deden, waarschuwde hij ons dat het lastig zou zijn om 'the big five' (leeuw, luipaard, olifant, neushoorn, buffel) te zien. Luipaarden schijnen zich niet vaak te laten zien. Mensen die ze wel eens gezien hadden, hadden ze ook slechts als stipje op afstand gezien. Bij aankomst in Pilanesberg werd met druk gepraat en veel gebaren duidelijk dat er een leeuw was gesignaleerd, heel dicht bij de ingang, dus kreeg onze gids, Johannes, haast. Niet voor niets, want na nog geen vijf minuten zagen we hem liggen, likkebaardend en nagenietend van de zojuist verslonden halve gnoe (de andere helft lag er nog). Echt uniek, zo dichtbij. We konden hem nog net niet aaien.